

ಎಂಥ ಮಧುರ ದಿನ

ಅರ್ಬಿಕ್ ಮೂಲ: ಸಾಲ್ವೋ ಒಕ್ಕೊ
ಇಂಗ್ಲಿಷ್‌ನಿಂದ ಕನ್ನಡಕ್ಕಿ: ಕೇಳವೇ ಮುಳಗಿ

ಕಲೆ: ಸಂತೋಷ್ ಸಂಹಿತ್ತು

ದಿನನ್ನೆತ್ತದ ಚಿಟ್ಟುಯೇ ಉಳಿದ ಸಂಗತಿಗಳಿಲ್ಲ. ತೀರ ಸಹಜವೇನ್ನಿಸುವಂತೆಯೇ ಇದ್ದವು. ಒರಣವಾಗಿರಿಸಿದ ಕೋಕೆಗಳು, ಒಪ್ಪವಾದ ಮೇಚು; ಕ್ರೀಡಿನಿಯಲ್ಲಿ ರೇಡಿಯೋ ಬಿಕ್ಕಿರಿಸುವ ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಸುಧಿ, ಎಲ್ಲ ಅದೇ. ಆದರೂ ಹೆಡಡಿಯ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲೇನೂ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ, ಎಂದು ಅಭ್ಯುಲ್ಲಾ ಹಮೆದನಿಗೆ ಅನುಮಾನ. ಆಕೆ ತುಕ್ಕನ್ನ ನುಗುವಾಗೆಲ್ಲ ಭುಜದ ನಡುವಿನ ಕತ್ತು ಎಂದಿರಿತ ತುಸು ಹೆಚ್ಚಾಗಿಯೇ ಹೂತಂತೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಪ್ರತಿಮಾತಿಗೆ ನೇಡುವ ಉತ್ತರದಲ್ಲಿ ಅ್ಯಾನ್‌ನಾಕ್ತೆ ಬೇರೆಯಿತ್ತಿತ್ತು.

“ಪನಾಗಿದೆ ಸಯಿದ ನಿನಗೆ?” ಕೇಳಿದ. “ವನಿಲ್ಲ” ಎಂದು ಮಂಕಾಗಿ ಉತ್ತರಿಸಿದವಕು ಚಹಾಕ್ಕೆಂದು ವರಿಗಳ್ಳಿ ನೀರು ಬಲೆ ಮೇಲೆ ಲೆಲ್ಲಾಗುತ್ತಿದೆ, ಎಂದು ಸರಸರ ಅಡುಗೆಮನೆಯನ್ನ ಸೇರಿದ್ದಳು. ವಾಪಸ್ಸು ಬಂದಾಗ ಇಂಪ್ಲು ಮುಖಿ ಬಿಳಿಳಿಕೆಂದಂಡಿತ್ತು. ಜರ್ಗೆ, ಲೋಟಸ್ ಚಹಾ ಬಗ್ಗಿಸುವಾಗ ಮುಖ್ಯ ನೆಲ್ಲೆ ಉರುಳಿದಳು.

“ಸಯಿದ, ಪನಾಗಿದೆ ನಿನಗೆ?” ಈ ಸಲ ಹಮೆದ ಗದರಿಕೆಯ ದನಿಯಲ್ಲಿ ಕೇಳಿದ. ಆಕೆ ಸಂಕೋಚದಲ್ಲಿ,

“ನಿಮ್ಮ ಜೊತೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಾತಾಡಬೇಕಿತ್ತು. ಆದರೆ, ಯಾಕೊ ಮುಜುಗಾರ್” ಎಂದು ಬಿಸುನುಡಿಯಲ್ಲಿ ಅಂದಳು.

ಸಿಗೆಟ್ಟು ಉರಿಸುತ್ತ, “ಒಫ್ಫೀ ಸುಧಿನೇ ಇರಬೇಕು” ಅಂದ. ಆಕೆ ಹೆಣ್ಣುವ ಸುಧಿ ಮೊದಲೆ ಗ್ರಹಿಸಿದವನಂತಿದ್ದ. ತುತ್ತ ವಿಚಿನ ನೆವೋಡ್ಡಿ ಕಾಸು ಕೇಳಬಹುದು. ಅಥವಾ ಆಕೆಗೆ ತಿಂಗಳು

ವಿಚಿಗೆಂದು ಕೊಡುತ್ತಿರುವ ಹಣ ಸಾಕಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಹೆಚ್ಚು ಕೊಡಿ, ಎಂದು ಬಿಂಬಿಸಲು ನೋಡಬಹುದು. ಮುಖಿಯಾಮುಖಿಗೆ ಸಿದ್ಧಾನಾಗುವವನಂತೆ ಒಮ್ಮೆ ಹಲ್ಲು ನುರಿದ. ಹುಬ್ಬು ಮೇಲೆ ಕೆಳಗೆ ಮಾಡಿದ, ಎಡಬಲ್ಕೆ ಕತ್ತು ತಿರುಗಿಸುತ್ತ ಉಳಿಕು ತೆಗೆದ. ವಾಗ್ಧ್ಯಾದ್ದ ಎಂಥದ್ದೇ ಆಗಿರಲಿ ತಾನೇ ಜಯಶಾಲಿಯಾಗಬೇಕೆಂಬುದು ಅವನ ಠರಾವು. ಆಕೆ ತಲೆಕೆಳಗೆ ಮಾಡಿದರೂ ಕೊಡುತ್ತಿರುವ ದುಡ್ಡಿಗಿಂತ ಕಿಲುಬು ಕವಡೆಯೂ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಬಿಂಬಿಸ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಕದು ಚಹ ಹೀರಿ ಗಂಟಲು ಸಿಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೇಳಿದ:

“ಹೂಂ. ಪನೂಂತ ಹೇಳೋಣವಾಗಲಿ.”
ಸಯಿದ ಇದ್ದಬದ್ದ ಕಸುವು ನಾಲಗೆಗೆ ತಂದು ಮಾತಾಗಿಸಲು ನೋಡಿದರೂ ಸಾಧ್ಯಾಗಾದೆ, ಧ್ಯೇಯ ಪಾದದ ಚಪ್ಪಲಿಗಳಿಡಿ ಅಡಗತು. ಅಸಹಾಯ ಕಂಡ ಕೊನೆಗೂ ಹೊರಬಂತು.

“ನಾನು... ಮತ್ತೆ... ನನಗೆ ಗೊತ್ತಾಯಿ...”
“ವನೇ ಅದು. ಮತ್ತೆ ಬಸಿರಿಯೋ ಹೇಗೆ?” ಬೇಕಿಯ ಮೇಲೆ ಕೂಪವನಂತೆ ಗಂಡ ಜಿಗಿದು ಚೀರಿದ. “ಇದು ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ.” ಆತ ಉದ್ದೇಖದಿಂದ ಕುದಿಯುತ್ತಿದ್ದ.
“ಹೀಗೆ ಆಗೇದು ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ ಸಯಿದ? ದೇವರಾಣ ಇದೇನಾಡ್ಲ ನಿಜವಾಗಿದ್ದರೆ ನಿನ್ನ ಬದುಕ್ಕು ನರಕ ಮಾಡಿಬಿಡ್ಡಿಲಿ. ಈ ಮಾಡ್ಡಿಂದಾಗಿ ನನ್ನ ತಲೆ ರೋಡಿದೆ. ಈಸೆ ದಿವಾಳಿ ಎಡಿದೆ. ಮಗಳನ ಹೆರೊಡಕ್ಕಿಲ್ಲ, ಹೊಟ್ಟೆ ಇಳಿಸೋದಕ್ಕೂ ದುಡ್ಡಿಲ್ಲ. ಅಂಥಾದ್ದರಲ್ಲಿ ಬಸಿರೆ? ನಿನೇ ವಿನಾದರೂ ಪರಿಹಾರ ಮಾಡುಕು, ಮಹಾ ಜಾಣಿಯಲ್ಲ...” ಹೊಡೆ